

officieel ontvangen. Burger Van Hoogstraten begroette hen met een aanspraak, waarop zij minnelijk antwoordden. Vermoedelijk zijn er bij deze gelegenheid vijf representanten te Rotterdam gekomen, namelijk de „citoyens” Gillet, Bellegarde, La Coste, Joubert en Portiez de l'Oise. Van deze personen wordt door Paul Verhaegen in zijn werk „La Belgique sous la domination française” het volgende gezegd: Gillet was berucht wegens het aandeel, dat hij in het plunderen der Zuidelijke Nederlanden genomen had, welke plundering onder de representanten met het aardige woord „superpurgation” aangeduid werd. Portiez was een ruw en onopgevoed persoon; hij ontzag zich niet de Fransche soldaten te berooven van hetgeen hun toekwam. In de huizen der gevluchte bewoners van België liet hij alles wat van zijn gading was in beslag nemen. Hij maakte zich schuldig aan „inquisitions vexations et requisitions” en was in België algemeen gehaat. Joubert had zich schuldig gemaakt aan „violences, avidité et conduite viziriale.” Uit een in het bovengenoemde werk voorkomenden brief van een zekere „femme Priveau”, die als „dame” van de representanten Ramel en Thiébout fungeerde en met Ramel mede naar Holland ging, kan men opmaken, dat de representanten met vrouwelijk gezelschap reisden. Van Bellegarde en La Coste is niets bijzonders bekend. De Biographie Générale zegt van den laatste, dat hij zich bij al zijn opdrachten gedroeg „avec autant de désintéressement que de probité.”

Na afloop dezer plechtigheid hielden de ter ontvangst gezonden burgers een conferentie met de representanten, voornamelijk over „het point der assignaten”. Zij deelden bij hun terugkomst aan de vergadering mede, dat er waarschijnlijk, wat de assignaten betrof, een schikking zou worden gemaakt. Dat die schikking geheel in het voordeel der Franschen zou zijn, zal aan de raadsleden wel duidelijk geweest zijn. Wat in het werk van Paul Verhaegen over de assignaten in verband met België is gezegd namelijk: „désireux d'écouler leurs assignats déjà dépréciés, et d'assurer à la monnaie et aux créanciers de la république le gage considérable, que représentaient les richesses de la Belgique” geldt mutatis mutandis ook voor ons vaderland.